

בבית המשפט העליון

רע"פ 7797/18

לפני: כבוד השופט ע' גרוסקופף

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו מיום 29.10.2018 בע"ח 13696-10-18 שניתנה על ידי כבוד השופט אברהם הימן

בשם המבקש: בעצמו

החלטה

1. לפניי בקשת רשות לערור, לפי סעיף 38א(ב) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצור וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 (להלן: "הפקודה"), על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז בתל-אביב-יפו (השופט אברהם הימן) מיום 29.10.2018 בע"ח 13696-10-18, אשר דן בעררו של המבקש על החלטת בית משפט השלום בתל אביב-יפו (השופט איתי הרמלין) מיום 5.8.2018 בה"ת 6203-03-17.

2. תחילתו של הליך זה בבקשת המבקש מיום 7.6.2018 לעיין מחדש בהחלטה מיום 5.3.2017 להארכת תפיסת חפצים, וביניהם מחשב נייד ומחשב לוח, העתידיים לשמש כראיות מטעם התביעה במשפט. ביום 5.8.2018 דחה בית משפט השלום את הבקשה בשל חוסר סמכות עניינית, נוכח הוראות סעיפים 34-37 לפקודה, וקבע כי על המבקש להגיש בקשתו לבית המשפט המחוזי משהוגש כתב אישום בעניינו, וזאת מבלי להכריע בבקשה לגופה. במקום להגיש בקשה מתאימה לבית המשפט המחוזי, בחר המבקש לערור על החלטת בית משפט השלום לפני בית המשפט המחוזי. ביום 29.10.2018, בהחלטה מנומקת ומפורטת, דחה בית המשפט המחוזי את הערר. עתה,

בבקשה שלפניי שוטח המבקש שלל טענות שחלקן הארי חורג ממסגרת בקשת רשות לערור, כגון אי חוקיות הצו שניתן, אי רלוונטיות החפצים לכתב האישום, פרשנות דיני העיון מחדש בהחזקת תפוסים ועוד.

3. דין הבקשה להידחות, אף בלא שנדרשת תגובת המשיבה. עניינו של המבקש כבר נדון בצורה מעמיקה ומפורטת לפני שתי ערכאות שיפוטיות. כידוע, רשות לערור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בהם מתעוררת שאלה משפטית או ציבורית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או כאשר מתעורר חשש לאי-צדק חמור או עיוות דין למבקש. כלל זה חל גם בנסיבות בהן מוגשת לבית המשפט בקשת רשות לערור לפי סעיף 38א(ב) לפקודה כפי שנעשה בענייננו (ראו: רע"פ 5295/18 מאור נ' מדינת ישראל - המחלקה הכלכלית בפרקליטות המדינה, פסקה 13 והאסמכתאות המובאות שם (15.8.2018)). בענייננו הבקשה אינה נמנית בגדר אותם מקרים.

4. סוף דבר: הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ו בחשון התשע"ט (4.11.2018).

ש ו פ ט